

Jeg mener imidlertid, at vi har fundet et fornuftigt kompromis i Danmark mellem på den ene side hensynet til organisationsfriheden eller organisationernes frihed til at træffe beslutninger, og på den anden side individets ret til at nægte for sine penge at støtte politiske formål eller politiske partier, som det pågældende medlem ikke har sympati for.

Helt tilbage i 1990 og senere bekræftet i 1995 har der mellem Det Konservative Folkeparti og Socialdemokratiet været enighed om en samlet ordning i Danmark, der for det første betyder, at samfundet yder støtte til de politiske partier. I virkeligheden kunne man måske ønske sig en situation, som Socialdemokratiet også har peget på i sit forslag til nedsættelse af en forfatningskommission, hvor finansiering af de politiske partier blev en opgave i hovedsagen for samfundet, så vi i fremtiden undgik enhver form for afhængighed af erhvervsinteresser osv. Men så længe det ikke er tilfældet, er det selvfølgelig et stort fremskridt, at i hvert fald en væsentlig del af udgifterne finansieres af det offentlige.

For det andet betyder det fuld offentlighed om partiernes regnskaber, fuld offentlighed om de bidrag, man modtager. Det er selvfølgelig med en grænse, som man altid kan diskutere, men med en offentlighed. Da Socialdemokratiet altid har lagt vægt på at have fuld offentlighed omkring sine regnskaber og aldrig har lagt skjul på, at vi har modtaget støtte fra de faglige organisationer, er det en lovgivning, der passer os fint.

Endelig er det en lovgivning, der sikrer det enkelte medlem ret til at framelde støtte, og tusindvis af medlemmer af de faglige organisationer har jo gjort brug af den ret til at sige til deres organisation, at deres kontingent ikke kan bruges til støtte til de politiske partier.

Jeg synes i øvrigt, at det er interessant, at denne ret også gælder for Dansk Industri og Dansk Arbejdsgiverforening og for den sags skyld også landbrugsorganisationer, uden at jeg er bekendt med et eneste tilfælde, hvor en virksomhed har sagt, at dens penge, dens kontingent ikke kan bruges til støtte til et af de borgerlige partier.

Ud over alle disse principielle betragtninger vil jeg gerne sige, at dette forslag virker meget ensidigt, og det kan man også læse af bemærkningerne. Det er i øvrigt meget grundige bemærkningerne, der er til forslaget. Forslaget er meget ensidigt rettet mod Socialdemokratiet og de øvrige partier med tilknytning til dansk fagbevægelse. Der er ikke en tilsvarende beskyttelse

af f.eks. mindretalsaktionærer i et aktieselskab, som der her lægges op til i forhold til enkeltmedlemmer i en faglig organisation. Der er ingen beskyttelse af forbrugere, som ikke via deres forbrug vil bidrage til politiske partier.

Er folk klar over, at hver gang de f.eks. tænder lyset og bruger elektricitet, støtter de Venstre og Det Konservative Folkeparti og måske også Dansk Folkeparti? Det burde da selvfølgelig være sådan, at man kan tænde lyset uden at støtte Venstre, De Konservative eller Dansk Folkeparti. Hvis der skal være lighed i det her, bør der selvfølgelig være fuld lighed, sådan at både forbrugere og aktionærer har den samme beskyttelse som medlemmerne.

KL 19.35

Jeg skal endelig gøre opmærksom på, at forslaget gør sig skyldig i en misforståelse. Der siges i forslaget, at Landsorganisationen i Danmark, altså LO, fortsat yder støtte til Socialdemokratiet og de øvrige lønmodtagerpartier i forbindelse med valgkampe. Det er simpelt hen ikke rigtigt. Jeg vil næsten håbe, at forslaget havde haft ret, men det er ikke rigtigt.

Der er sket et fuldstændigt brud økonomisk set af båndene mellem LO og Socialdemokratiet, og det vil sige, at der ikke bliver ydet tilskud hverken til den løbende drift eller i forbindelse med valgkampe, og det vil jo også aftegne sig ved næste valg, hvor Socialdemokratiet vil have vel omkring en femtedel af de økonomiske midler, som eksempelvis partiet Venstre vil råde over. Vi vil derfor få en klar ubalance i dansk politik, men sådan er vilkårene, og det tager vi selvfølgelig til efterretning. Dette skal ikke arrangeres ved lovgivning, det skal klares gennem organisationsfrihed ud over de beskyttelsesregler, vi allerede har.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, hvordan man skal betragte det her med, at økonomien mellem fagbevægelsen og Socialdemokratiet er helt adskilt. Kan hr. Svend Auken se helt bort fra, at hvis en fagforening bruger 100 mio. kr. på at svine en borgerlig-liberal regering til, eller hvis en anden fagforening bruger 180 mio. kr. på annoncer til fordel for Socialdemokratiet i en valgkamp, at det så har en indflydelse? Var det ikke lidt fromme bemærkninger, hr. Svend Auken kom med? Mig forekommer det, at de var for fromme og ude af trit med det virkelige liv.